

la humanitat

Fundador: LLUÍS COMPANYS

Organ d'Esquerra Republicana de Catalunya - Gener del 1946 - 11 E poca - Núm. 7 Donatiu: 1 Pesseta

Pensament i acció d'Esquerra Republicana de Catalunya

Durant la guerra civil que el feixisme internacional imposà a Espanya, milers i milers de catalans lluitaren, sofriren i caigueren en els fronts de batalla de tota la península. Mentrestant, a la reraguarda, les famílies dels nostres combatents, pares, mullers infants treballaven extenuadament, famélics i aterrats pel bombardeigs de la criminal aviació nazi-feixista, pagada per Franco i la reacció. Els homes de la J. E. R. E. C. a la primera línia de foc i els d'E. R. de C., a les fàbriques i al camp, donaren proves d'un esperit de sacrifici i una abnegació que fou, per a molts, estimul i exemple i, conjuntament amb els catalans dels altres partits i dels que no pertanyien a cap partit, posaren el nom de la nostra Pàtria a l'avangarda de la democràcia heròica del món.

L'ajuda eficaç d'Itàlia i Alemanya i la no intervenció de França i Anglaterra, donàren la victòria al falangisme. Després vingué la repressió; grans masses de patriotes i obrers, ompleren les presons i els camps de concentració, mentre d'altres sofrien penalitats a l'exili. Molts, d'entre ells, moriren víctimes de fortes adversitats o foren assassinats en els camps d'execució o per la policia de Franco. Dels rengles d'E. R. de C., segons xifres aproxima-

Un gall sense esperons i sense cresta!
Sempre parlant d'honor i, sempre, als llavis,
posant-se un Déu que a cada instant trepitgen.
... Més que podíem
esperar d'una gent que té, mireu-s'ho:
l'odi, unit al perdó; l'anyell, al tigre;
el punyal i la creu, tot d'una peça!

Àngel GUIMERA
(de «Mar i Cel»)

des que han pogut ésser controlades fins aquest moment, foren més de 42 mil els militants empresonats i exiliats i uns 3 mil més, màrtirs de la més noble de les causes, enmudiren per a sempre, regant amb llur sang la mare terra, per tal que les barres de la nostra gloriosa bandera siguin més rojes quan vingui un esdevenidor més daurat. I, actualment, encara perduren les misèries, els exiliats, les persecucions, els empresonaments, els pactes de fam...

Tot això no s'oblida fàcilment, millor dit, viurà i formarà part integrant del pensament i l'acció de la present generació i, els seus efectes, deixaràn un rastre tan pregon en el cor i en la ment dels catalans que, un consell, un pretext, una insinuació per tal de fer oblidar el perquè de tantes sofrències i els fruits que cal esperar-ne d'elles; serà una traïció.

No; les masses de militants d'E. R. de C., tot el poble català, recordarà sempre més aquesta etapa de la seva existència nacional i exigirà responsabilitats a qui calgui per tal que, una catàstrofe de tal magnitud, no es pugui tornar a reproduir. Voldríem garanties per aconseguir una pau social fonamentada sobre la justícia, i es per això que ens plau moltíssim de rellegir els acords presos pel Con-